

దేతులెత్తిన ప్రజాస్వామ్యం

నాసిరెడ్డి నారాయణరావు

శ్రీమాన్ పరంధామయ్యగారు పంచాయతీ బోర్డు ప్రెసిడెంటుగిరికి పోటీ చేయబోతున్నారన్న వార్త గుప్పమనగానే ఉల్లిపాలెంలో అణువుబాంబు పేలినంత పనయింది!

పార్లమెంటుకు పోటీ చేసిన (డిపాజిట్టు పచ్చిందా రాలేదాన్న విషయం వేరు!) పరంధామయ్యగారు "అవ్వ!" పంచాయతీ బోర్డుకు నుంచోట మేమిటని జనం ముక్కుమీద వేలేసుకొని గుడ్డు మిటకరించారు! అందులో నారాయణ ముర్రా వాళ్ళకు ముక్కు మీదగాడు మూతిమీదే కొట్టినట్టయింది!!

పార్లమెంటు ఎలక్షన్ లునాటి దగ్గర్నుంచీ నారాయణకు పంచాయతీ బోర్డు ప్రెసిడెంటు ఆశచూపి, పరంధామయ్య తన పబ్లింగడిపేస్తూ వచ్చాడు నిన్ను గాక మొన్న పార్టీ కమిటీ ఎన్నికల్లో గూడా నారాయణ మన కాబోయే ప్రెసిడెంటుని వుబకేశాడు కాని యీ నిర్ణయం నారాయణ్ని వెనక్కు తిరగమని నడ్డివిరగొట్టినట్టయింది

షావుకారు పరంధామయ్య అండతో యీ సారి పంచాయతీ బోర్డు ప్రెసిడెంటు తప్పక అవుతాననుకొన్న నారాయణ అప్పుడే ప్రెసిడెంటు అయిపోయినట్టు

నడ్డి విరుచుకొని - అదే లేండి - రొమ్ము విరుచుకొని తిరగడం మొదలు పెట్టాడు మొదట్లో "ఏం పెసరట్టూ!" అని ఎగతాళిగా పిలిచిన జనం, యిప్పుడు "ఏం ప్రెసిడెంటూ?" అని పిలిస్తేనేగాని వినపడకుండా పోయింది నారాయణకు, ఐతే పరంధామయ్య ప్రెసిడెంటు పదవికి తనే నుంచునే ప్రయత్నంలో వున్నాడనే సరికి నారాయణకి నడుములు జారిపోయినై పిచ్చెత్తిన కుక్కలా నారాయణ బజార్ను పడ్డాడు పరంధామయ్యను పేరు వరసలు పెట్టితిట్టూ,

పరంధామయ్య మనుషులు నారాయణ నోడిమీద కొట్టేదాకా వచ్చేసరికి, చప్పున తగ్గి నారాయణ సందుదోవన పడ్డాడు కులం వాళ్ళ వోట్లు అడుక్కుంటూ

పరంధామయ్య అలా అకస్మాత్తుగా తన నిర్ణయాన్ని మార్చుకోటానికూడా చాలా పెద్ద కారణాలే వున్నట్టు ఆయన మనుషులు అంటారు

"ఈ నడుముల్లేని నారాయణ్ని నమ్ముక్కుార్చుంటే, యల్లమందయ్య కూలీ సంఘం వాళ్ళ తోడ్పాటుతో పీట కాస్తా ఎక్కిస్తాడు యల్లమందయ్య కుర్చీ ఎక్కి కూర్చుంటే పూళ్ళో లైతులు తలలెత్తుకు తిరగటానికేనా? కూలీ గింజలు

కెచ్చుకొనే యల్లమందయ్యగాడు పెసి
 వెళ్ళుతుంటే గ్రామంలో ప్రజల మాట
 మెత్తుకు. తిరగజూనిచేలా?

—ఇదీ పరంధామయ్య మనుషుల
 ప్రచారధోరణి

ఎలక్షన్ రోజు ముందు కుతుంటాన్న
 కొద్ది మూడు పార్టీల ప్రచారం ముమ్మ
 రంగా సాగిపోతుంది

యల్లమందయ్య పల్లెలో తనవాళ్ళల్లో
 ప్రచారం చేసుకొంటున్నాడు కూలోడికి
 కూలోళ్ళ వోట్లొచ్చుకోకపోతే ఎవరిస్తారు?
 మన కూలీ సంఘం వాళ్ళ వోట్లన్నీ
 యల్లమందయ్యకే అన్నాయి పెద్ద తల
 కాయ లన్నీ కూడవలుకుని పల్లెలో

పోతే నారాయణ పోయినచోటల్లా
 “కులంవోడ్ని వదులుకుంటామా నారా
 యణా? నీకా భయమెందుకు” ఏస్తాం
 పొమ్మన్నార సాటికులపోళ్ళ

ఇహ పరంధామయ్యగారి మనుషులు
 పోయినచోట ప్రొహిబిషన్ లేకుండా
 పోయిందంటే నమ్మండి రెండు చేతు
 లోనూ డబ్బు విరజిమ్మబడింది ప్రామి
 సరీ నోట్లు చెల్లుబడులూ, ట్రాన్స్ ఫరులూ
 పోలీసు కౌలు కిచ్చడంలాంటి తతం
 ణాలు అంతులేకుండా జరిగిపోతున్నాయి

ఆ ఎలక్షన్ రోజు రానే వచ్చింది
 ఆ క్రితం రాత్రి ఎలక్షన్ జరిపించ
 టానికి వచ్చిన ఆఫీసరుగారి బసకూ
 పరంధామయ్య గారింటికి ట్రంక్ రోడ్డు
 ట్రాఫిక్ అయిపోయింది

ఆ రాత్రి పరంధామయ్య గారింట్లో
 మొదకాయలు తెగిపోయినకోళ్ళూ, తల
 తెగిపోయిన మేకపోతులూ, తపతపా

కిందపడి మెలికలు తిరిగి పోయినై!
 సీసాం బిరడాలు టవెటవ్ న లేచిపోయినై
 ఇనపెట్టెల్లోంచి రూ పా య లు మల్లు
 మన్నయ్!!

ఉదయం పదిగంట లయేసరికి గ్రామ
 చావీట్లోకి వోటర్లంతా చేరుకొన్నారు
 ఎవరిమనుషుల్ని వారు వెంటేసుకొని
 మురాలు ముఠాలుగా వచ్చి చేరారు

పల్లెనుంచి వచ్చిన వోటర్ల నందరినీ
 ఒకచోట పోగుచేసి యల్లమందయ్యకు
 కుడిభుజంలాంటి వాడైన ఏసోబు ఎట్టా
 వోటు వేయాల్సిందినూ చెప్పాడు

“యల్లమందయ్య పేరు చెప్పగానే
 మనోళ్ళంతా చేతులెత్తాలి తెలిసిందా?”

తెలిసినా, తెలియకపోయినా అంతా
 తలలు మాత్రం వూపారు అప్పుడే
 కొందరు చేతులు పైకెత్తికూడా చూసు
 కొన్నారు!

“ఒరేయ్! ఎ ర్రో డా నీ కె గా!
 తెల్సింది?” ఏసోబు అడిగాడు

“అదంతా నాకెందుకన! ఎర్రపెట్టెకే
 నా వోటంటానన!” కండవా తలకుచుట్టు
 కొంటూ అన్నాడు యర్రోడు

“వో రి నీ! మవ్వు వోట్టి శాపి
 నా సులివిరా’ ఎర్రపెట్టె యాడుందిరా
 యిక్కడ?” ఎంకటేసుగాడు విదిలించే
 శాడు

“ఒరేయ్! ఎర్రోడా! ఎర్రపెట్టె
 గాదురా ఎల్లమందయ్య అన్నవుడు
 చెమ్మొత్తాలిరా?” ఏసోబు మళ్ళీచెప్పాడు

“అదంతా నాకుతెల్లన! మీరంతా
 ఎప్పుడెత్తితే నేనప్పుడే నాదికూడా ఎత్తు

తానపో!" అన్నాడు ఎర్రోడు అమాయకంగా

"ఒరేయ్ ఎర్రోడా? అదంతా గాదు గానీ నేనోరి కెత్తితే ఆరికెత్తరా నువ్వు నా పక్కనే కూకో" అని చిన్నోడు ఎర్రోణ్ణి పక్కన కూర్చో పెట్టుకొన్నాడు

"నీం ఏసోబయ్యోవ్! కర్రో ఓ కూడా కూతైసెప్పండి! ఆడసలు ఎర్రెసన్నోసి!" అన్నాడు నల్లోడు ఎంగిలి చుట్ట చెవుల్లోంచి తీసుకుంటూ

"ఒరేయ్ కర్రోడాయ్! యల్లమందయ్య పేరు లెగవగానే చెయ్యత్రాలి తెలిసిందా?" చెప్పాడు ఏసోబు

"ఓన్ అదేంది! వందచార్లెత్తమన్నా ఎత్తరా" అనోడు కర్రోడు.

"ఓరి శాదినాయలా వొక్కసారె ఎత్తాలిరా? యింకోసారి పేరొచ్చినా ఎత్త కూడదు!" వివరించి చెప్పాడు ఏసోబు

"ఏందియ్యా! నువ్వు చెప్పేదీ? మన యల్లమందయ్యకు ఎత్తమనే కదయ్యా" కర్రోడు అంతా తెలిసిపట్టగా అన్నాడు.

"అఁ అద్దదే! అంతే!"

"ఓసి యింతేగా?" అంటూ కర్రోడు రెండు చేతులూ ఎత్తి తెలివిగా చూశాడు

"ఓరి పిచ్చినాయలా!" అంటూ నెత్తుడు వొక్కటివేశాడు పక్కనున్న పోలాయి.

"అమ్మ కొద్దావేందిరా? అట్టయితే నేనోరికి ఎత్తను!"

"అదికాదనీ! రెండుచేతులూ ఎత్తుతా వెండుకు" నిగ్గదీసి అడిగాడు పోలాయి, ఇంతలో పిల్లసుబ్బుడికి ఏదో ధర్మసం

దేహం వచ్చినట్టుంది ఏసోబు నడిగాడు.

"ఒక చెయ్యెత్తితే ఒక వోటుగందా? మరా లెక్కన రెండు చేతులెత్తితే రెండు వోట్లు రావద్దంటయ్యా మరి!"

"ఒరే పిల్లనుబ్బాయ్! రెండుచేతులున్నా మనిషికి ఒకే వోటురా!"

"అయితే వొంటిచెయ్యి మడిసికో?" కుంటిరాముడు జనంలోంచి కేకేశాడు జనం అంతా గొల్లమన్నారు ఏసోబుకు చెప్పలేక తలతిరిగిపో తోంది జనాన్నంతా కలయజూశాడు అందులో వొకడు చెయ్యి పైకెత్తుకు కూర్చొని వున్నాడు

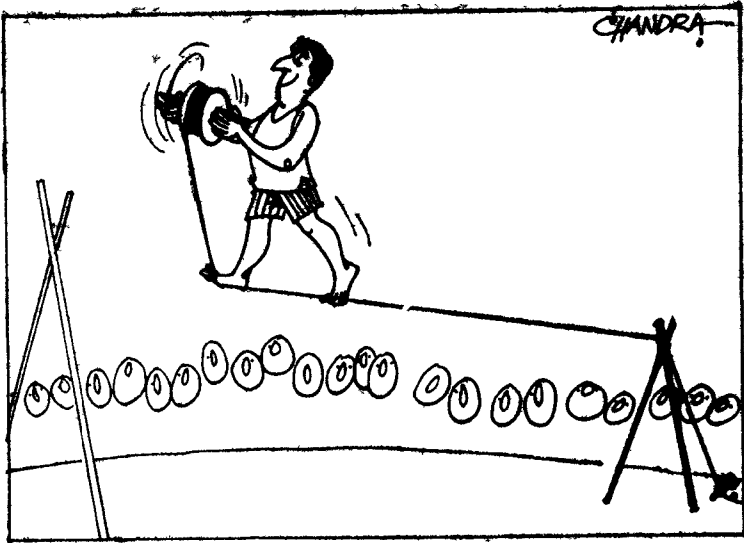
"అదేందిరా ఎంకటిగా? యిప్పుడే చెయ్యెత్తుకూర్చున్నావే?"

"అ గొడవంతా నీకు తెల్లు ఏసోబయ్యా! నా యాల్లి ఎట్టబోయి ఎట్టాత్తదోనని ముందే ఎత్తేసే!"

"వోరెరి నాయల యిప్పుడు గాదురా యల్లమందయ్య పేరు రెగిసి నప్పు డెత్తాలిరా!" ఎంకటిగాడి డొక్కలో ఒక్కపోటుపొడిచి చెప్పాడు పక్కనున్న ఎర్రోగాడు

రభసంతా చూసేసరికి ఎల్లమందయ్యకు మతిపోయినట్టయి ఏసోబు పంక చూశాడు ఏసోబు గొంతు సవరించుకొని "కూలీల సంఘం ప్రతినిధి కేమా వోట్లు!" గట్టిగా వొక్క కేక వేశాడు జనం అంతా ముక్తకంఠంతో 'యల్లమందయ్యకే మా వోటు' అంది

పల్లెనుంచి వచ్చిన వాళ్ళంతా గ్రామ చావిట్లోకి పోయి వోమూల వచ్చి గి కూర్చున్నారు

అంతలోకి ఎలక్షన్ ఆఫీసరుగారు తన బంబుందితో వచ్చి కూర్చున్నారు. ఆవెనకే పరంధామయ్యగారు ఆయన మనుషులు వచ్చారు.

నారాయణ, కోటయ్య రామయ్య, పుల్లయ్య మొదలుగా గల తన మనుషుల్ని హెచ్చరించాడు.

ఆఫీసరుగారు సావిట్లో కూర్చున్న జనాన్ని ఓసారి కలియజూచి అభ్యర్థుల పేర్లు చదివాడు.

జనంలో కలకలం బయటదేరింది.

“ఒరేయ్! ఎర్రాడోయ్! నల్లోడోయ్! యంకటిగా! మన యల్లమందయ్యపేరు లేచినప్పడు...”

“ఓయ్ కోటయ్య! పుల్లయ్య మనోల్లంతా ఎక్కడ?” కేకలు సావిటికప్పు దూసుకుపోతున్నాయి.

“సైలెన్సు! ఎవరూ మాట్లాడ కూడదు!” ఆఫీసరు జనాన్ని అదమా

యించాడు.

ఆఫీసరు పరంధామయ్యపేరు ముందు వదివాడు. జనంలోంచి వొహాడు లేచి “అయ్యో ముందు యల్లమందయ్య పేరు రావాల్సింది!” అన్నాడు.

పరంధామయ్య లేచి ఆఫీసరు కూర్చొన్న బల్లదగ్గరికొచ్చి ఆయన చెవిలో గుసగుసలాడాడు.

ఆఫీసరుగారు లేచి “పరంధామయ్య గారికి వోటు యిచ్చేవారంతా చేతులెత్తండి!” అన్నారు.

వో మూలనుంచి ముందు పదిచేతులు లేచినై. ఆఫీసరు మళ్ళీ గట్టిగా అన్నాడు “పరంధామయ్యగారి కిచ్చే వోటర్లంతా చేతులెత్తాలి!”

పరంధామయ్య మీసండువుక్కుంటూ జనంమధ్యలోవున్న రామయ్య, పుల్లయ్య కేసి చూశాడు. రామయ్య పుల్లయ్యల మొహమొహాలు చూసుకొన్నారు ముందు

పుల్లయ్య చెయ్యిలాడు పంకరగా, వెంటనే రామయ్య చెయ్యి సాగదీసి ఎత్తేశాడు. తర్వాత ముప్పై సలభై చేతులు జనం మధ్యనుంచి తేచినై.

నారాయణ దేవయ్య ముహంవేసి కోటయ్యకేసి చూశాడు.

పరంధామయ్యగారు సకిలించి పెడగా కూర్చొన్న పల్లజనంవైపు కోరచూపులు చూశారు. అలా పర్వతంలా నుంచొన్న పరంధామయ్యగారి కోరచూపులు ఎవరికి మట్టుకువాళ్ళకు తమమీదే పడ్డట్టయింది!

ముందు ఎంకటిగాడు చెయ్యి ఎత్తేశాడు. తర్వాత పిల్లనుబ్బడూ, ఎర్రోకూ, నల్లోడూ, కర్రోడూ చేతులెత్తారు దాంతో యాభై, అరవై వేతులు గలిపిలిలా తేచినై.

ఆఫీసరుగారు మొత్తం లెక్కేసి “రెండువందల యిరవై మూడు” అని రాసుకొన్నాడు.

ఏసోబు పళ్ళు కొరుక్కొంటూ పల్లె జనంవైపు చూశాడు. పుల్లమందయ్య అయోమయంగా పరంధామయ్యకేసి, ఆఫీసరుకేసి, జనాన్ని పూరికే చూస్తూ వుండిపోయాడు. నూటయిరవై పోట్లు మెజారిటీతో పరంధామయ్యగారు ఉల్లి పాలెం పంచాయితీ బోర్డు ప్రెసిడెంటుగా ఎన్నుకోబడ్డారు.

గ్రామ చాచిట్లోంచి జరంకడిలి వెళ్ళి పోతున్నారు. నారాయణ దోవలో తన కులంవాళ్ళను చూసి అడిగాడు.

“అట్లా చేశారేం పుల్లయ్య మామా!”

“ఏం చేస్తానోయ్ నారాయణా! పరంధామయ్య పల్లపుచేసు ఈ యేడు

నేనేనా చేస్తుంది.

“రామయ్య బావోయ్! పెద్దోడివి నువ్వుకూడా పుట్టిముండావ్ కదో!”

“అట్లా వచ్చిందిరా అబ్బాయ్! ఈ మధ్య ఆయనతో ఓ లిటిగేషన్లో ఇరుక్కో-వాల్సివచ్చింది! ఆ ఫోర్టర్ల దస్త్రావేజు సంగతి నీకు తెలియందేముంది!” అన్నాడు రామయ్య నారాయణ్ని సముదాయించుతున్నట్టగా.

పరంధామయ్యకు చేను తాకట్టుపెట్టిన రామ్మస్వామీ, కాడిగట్టు వెంకయ్య, ఇంకా నారాయణ కులంవాళ్ళల్లోనూ, ఆవుల్లోనూ, పరంధామయ్యగారితో ఏదోరకంగా లావాదేవీలున్నవాళ్ళు; అంతో యంతో సంజినవాళ్ళు నారాయణకు ముఖం చూపించకుండానే యిల్లుదూరారు.

ఊళ్ళనుంచి పల్లెకుపోతున్న జనాన్ని పెద్ద కాలవకట్టమీద నిలీసి అడిగాడు ఏసోబు.

“అదేందిరా దొంగనాయాలారాఅట్లా చేశారు?”

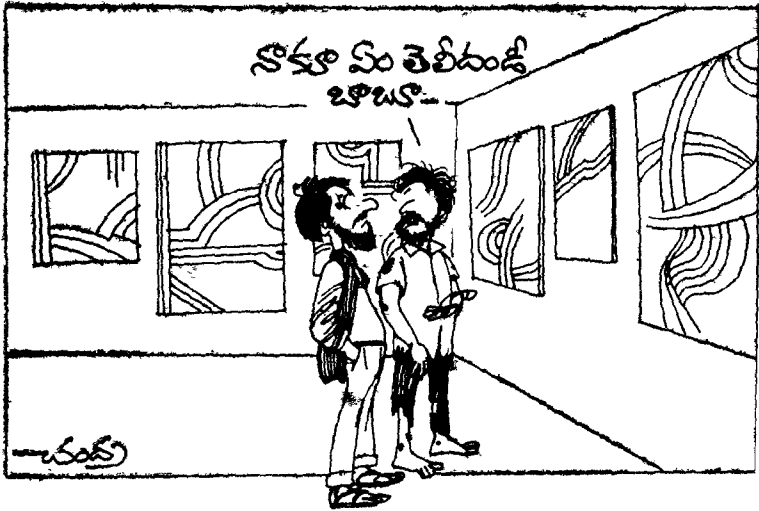
“ఏం చేయమంటావ్ ఏసోబయ్యా ఆసామి ఆపజాన ఎలుగొడ్డల్ల నుంచోనీ సూత్రందే!” అన్నాడు ఎంకటిగాడు.

“అవును ఎల్లమందయ్య! తెల్లరిలేకే బతికేడి ఆరి కాళ్ళముంగరకదంటపో!” అన్నాడు సల్లోడు.

“అవునెన్! నా పెద్దోడు ఆరింట్లో జీతాని కుండాడు! ఎట్లా శయ్యత్తకుండా వుంటానశ!” అన్నాడు చింతడు. పరసగా ఒక్కొక్కళ్ళే బయటపడ్డారు—

“ఆరి పొగతోటకి నీళ్ళుపోసేది నేన గదా?”

నొక్క ఏం తెలియండి
2945

“చూ ఆదది ఆరె బీళ్లొకే గండా గడ్డి గీతుడ్డి”

“నా ఎండిమురుగులు తాకట్టుపెట్టింది ఆరిదగ్గరే”

“ఆరి ఇటికాంరి రాపలా నేనేగదం టయ్యో!”

“ఆ సామి సున్నం గానుగు తోలేది ఎచ్చుస్!”

“నేను గుడిశేసుకోండి ఆరి సోట్లో గావంటయ్యో ఏసోబయ్యో!”

“తప్పుడు నా యాల్లా రా! నోరు మూసుకోండశ!” గదమా యించాడు ఏసోబు కోపంగా.

“అదిగాదయ్యో ఏసోబయ్యో! మనో వృంతా ఎత్తేసరికి నేనుకూడా నాది ఎత్తే శాసశ!” అన్నాడు ఎత్రిగాడు.

“కసలు యవ్వారం గలిబిలి అయి పోయిందిలే!” అన్నాడు ఎత్రోడు.

“ఎల్లమందయ్యోయ్! యీళ్లమాటలు సమ్మతాకయ్యోయ్! దొంగనాయాళ్ళు!

ఎంకటిగాడు ఆరింటికాడ యాటమాంసం తినొచ్చాడయ్యో నిన్ను” చెప్పాడు చిన్నోడు.

“వట్టిదేలేవయ్యో! పిల్లను బ్బుడు పాతికరూపాయలు తీసుకొన్నాడు ఆ సామిగారిదగ్గరే” అన్నాడు ఎంకటిగాడు సుబ్బడిని దొంగచూపులు చూస్తూ.

“వోరు తీసుకోలేదయ్యో? అందరూ తీసుకొన్నోళ్ళే! ఆకాడికొత్తే నారాయణయ్యోగారి మనుసులు కూడా తీసుకొన్నోళ్ళే!”

“ఏడికారే ఎవవముండానాయాళ్లు!” క్కసిరాడు ఏసోబు. జరంకా సేపుమాట్లాడకుండా నడిచారు.

“ఎల్లమందయ్యో! సుబ్బన్నా సెప్పలేదేమయ్యో? సెయ్యోత్తేవ్వుడు పరండా

మయ్యగారొచ్చి స్కూల్ తారని?" అన్నాడు ఎంకటిగాడు మెల్లిగా.

"అవును! అర్ని సూత్రంతో బే బెదు ర్లేసిపోయింది!" ఎర్రోడన్నాడు.

"అది సరేగాని ఏసోబయ్యా! పెద్ద ఎలక్షను మాదిరిగా అయితేనే యీలుగా వుండేదియ్యా!"

"ఆం! అట్టయితే ఆంకో వోటుపోయే దంఢయ్యా! అన్నీ మన ఎల్లమందయ్యకి పడేయి కావూ!"

"ఇప్పుడి శేతులెత్తటంవోరు పెట్టినట్టు ఏసోబూ?"

అంతలో కాలవకట్ట తుమ్మచెట్లచాటు నుండి కేకలు వినపడి ఏసోబువాళ్ళంతా వెనక్కుచూశారు. కాలవదాటి నలుగురు వ్యక్తులు చావుబతుకుల్లో పచ్చి ఏసోబు వాళ్ళను కలుసుకొన్నారు. ఆ నలుగురికి తలమీదా బుజాలమీదా గాయాలున్నాయ్! మొహంమీదా గుడ్డలమీదా రక్తం మర కలు యింకా ఆరిపోలేదు. ఆ నలుగురూ ఎల్లమందయ్యకు వోటు చేసినవాళ్ళు. వూళ్ళోకిపోయి వెనక దిక్కునవస్తూండగా పరంధామయ్య మనుషులు అడ్డం తగి లారు.

"ఎం జరిగిందిరా?" ఎల్లమందయ్య ఆదుర్దాగా అడిగాడు.

"అడి మనసులు! తుమ్మబీట్లోకాచ్చే సరికి కర్రలు తీసుకొని మీదబడ్డారు. వోడికిరా మీరు చేతులెత్తించని!"

"నాయాళ్ళని పేణంతీసేద్దం! చేతిలో ఏం లేకపోయిందిగాని!" అన్నాడు వాకడు ముహం మీదకు కారుతున్న రక్తం తుడుచుకుంటూ.

పుల్లడి తలమీద తగిలిన గాయం నుంచి కారు తూన్న రక్తానికి చెయ్యి నొక్కి పెట్టి ఎల్లమంద పారిపోతూన్న పరంధామయ్య మనుష్యులకేసి చూశాడు.

—పల్లెజనం తెలియని బాధానిగ్గుతో కుంగిపోయారు. వాళ్ళ హృదయాల్లో తీరని అశాంతి ప్రతికారేచ్చా రేకెత్తించి. అలా మౌనంగా గాయపడ్డమనుష్యుల్ని దీసుకొని పల్లెవైపు నడిచిపోయారు.

ఎలక్షన్ అయిపోయాక ఆఫీసర్లు విడిదిలో దిగబెట్టిరావటానికి బయలు దేరాడు పరంధామయ్య.

దారిలో ఆఫీసరు అన్నాడు. "చూడండి పరంధామయ్యగారూ! పోయిన పార్లమెంట్ ఎన్నికల్లో మీకు మీవూళ్ళో మున్నె వోట్లుకూడా రాలేదే? మరి యిప్పుడు మూడు చందండాకా వచ్చినయ్యే?"

"ఏదో తమవయ! ఇంకో సంగతి అప్పుడంతా 'మీకే ఇస్తాం మీకే ఇస్తాం' అని తిన్న విశ్వాసంకూడా లేకుండా మోసం చేశారు"

"ఓహో అలాగా?"
"అవునుండయ్యా! ఎప్పుడెవరికేసింది తెలియకుండా వచ్చింది. అదేమంటే.

ఇంజనీరింగ్ విం ఎదురుగాలంజీ క్యూబ్

దొరాయ్! మీకే ఏశాం అనేవాళ్ళు. అప్పుడంతా సీక్రెట్ బాలెట్ అయిపోయే! మనుషుల్లో నిజాయితీ పోయింది!”

“అయితే చేతులెత్తటం పద్ధతే మంచిదంటూ పరంధామయ్యగారూ?”

“మెల్లిగా అంటారేమింటి? మంచిదా మరీ మంచిదా? చూశారూ! మనుషుల్లో నిజాయితీ పెరుగుతుంది. మనదగ్గర యంతో అంతో గతికిని గొడిదెవడూ మళ్ళీ తప్పుచురూడు కుడుచటానికి వీలుండదు చూడండి!”

“మహాబాగా చెప్పాడు.”

“ఎసంబ్లీ ఎలక్షన్లలోకూడా చేతులెత్తేపద్ధతే బాగుంటుదేమో?”

“ఒక ఎసంబ్లీమీటి పరంధామయ్యగారూ? నన్నడిగితే పార్లమెంటూ, ప్రసి

డెంటు ఎన్నికకుచూడా చేతులెత్తే పద్ధతే మంచిదంటారు ప్రజాస్వామ్యంలో యిన్నిరకాల ఎలక్షన్లమీటి?”

“అవుండయ్యా అన్నిటికీ చేతులెత్తే పద్ధతి పెట్టేస్తే పోతుంది.”

“అమాటకొస్తే హైకోర్టుకూడా చేతులెత్తటం ప్రజాస్వామ్యానికి విరుద్ధంకావని తీర్పుయిచ్చింది గాడుటండీ!”

“అవునండీసార్! ప్రజాస్వామ్యం అంటే ప్రజలు సౌమ్యులుగా వుండాలని కదండీ రాత్పర్కం!”

“అహూ, పరంధామయ్యగారూ! ముడికాస్తా విప్పేళారు. ప్రజాస్వామ్య తత్వం అంటే ప్రజలు సౌమ్యులుగా నడచడం! ఓహోహో-మరి రేప్రోద్దన బండి కే పోతా! రాత్రిక్రమిస్తారుగదూ?” *